

alle nordiske lande er medlemmer af EU. For de ved jo udmærket godt, at det er en styrkelse af deres forhandlingsposition i forhold til Den Europæiske Union, at det er noget, der er til gavn for dem og deres ønsker om at styrke deres samarbejde med Den Europæiske Union. Så i de lande, som jo banker på for at blive medlemmer, er et samlet nordisk medlemskab af EU noget, der får positive reaktioner og stærke opfordringer med på vejen.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl skal jeg kun sige, at der i denne sag selvfølgelig ikke er tale om suverænitetssafgivelse. Hvis det virkelig er noget, der interesserer Fremskridtspartiets ordfører, er det en sag, vi med glæde dykker ned i under udvalgsarbejdet; så skal vi få klarlagt sagens sammenhæng.

Jeg vil lige gøre hr. Kent Kirk opmærksom på én ting – og det er egentlig det eneste, jeg skal sige om 1996 og forsvarsdimensionen – at når det drejer sig om WEU, er der jo ikke en nødvendig sammenhæng mellem medlemskab af Den Europæiske Union og medlemskab af WEU; de nordiske lande træffer hver for sig beslutning om deres tilknytningsforhold til WEU.

Jeg vil afslutningsvis takke endnu en gang for den meget positive modtagelse af lovforslaget. Jeg håber, at udvalgsbehandlingen kan ske hurtigt. Det ville klæde Danmark at være et af de første lande, der ratificerede denne meget vigtige aftale.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, udenrigsministeren rejser en ret spændende debat, nemlig spørgsmålet om, hvilken form for internationalt samarbejde der kan føre til, at alle de europæiske lande kan være med.

I den forbindelse må jeg indrømme, at jeg er fundamentalt uenig med udenrigsministeren i hans antagelse af, at det kan ske ved at koncentrere magten i Unionen på basis af en videreudvikling af den nuværende Maastricht-Traktat og endda på basis af yderligere stramninger af afstemningsreglerne i 1996, således som ministeren nu ganske klart lægger op til at man skulle acceptere i 1996.

Efter min mening vil det være sådan, at jo mere man bygger Unionens magtkoncentration op, jo mere man styrker det overnationale element, jo mere man fremskynder møntunion osv., jo vanskeligere vil det blive at få et europæisk samarbejde op at stå, hvor også de østeu-

ropæiske lande vil være med, og derfor må jeg fastholde den betragtning, som jeg indledte med, nemlig at vi her er på vej til at skabe en ny opdeling ned igennem Europa.

Det, vi peger på som alternativ til Unionen, er et samarbejde, hvor der ikke er den magtkoncentration, hvor der ikke er den overnationale model, hvor der ikke er konvergenskriterier for den økonomiske politik, og hvor der ikke bliver fælles mønt, altså hvor der ikke bliver alle disse ting, som vil gøre det umuligt for de østeuropæiske lande at være med i et europæisk samarbejde.

Det vil altså sige, at vi har en fundamentalt anderledes vision og en fundamentalt anderledes holdning til, hvordan det er muligt at skabe et europæisk samarbejde, som alle kan være med i.

Men nu er dette her kun en kort bemærkning, og emnet er meget omfattende. Jeg vil for mit vedkommende lade det blive ved denne bemærkning, men måske kan den politiske diskussion frem til 1996 tage sin begyndelse dér under en senere debat her i Tinget.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Nu har hr. Keld Albrechtsen jo tidligere haft synspunkter, der i hvert fald flugtede meget godt med det ideologiske grundlag for de styreform, vi kendte i Østeuropa.

Jeg vil opfordre hr. Keld Albrechtsen til fortsat at interessere sig for Østeuropa og ikke lukke øjnene for det, der foregår dér, for så vil hr. Keld Albrechtsen finde ud af, at det jo ikke er os i Vesten, der står og tigger og beder Østeuropa om at komme ind i vore institutioner; sådan forholder det sig ikke. Det er de central- og østeuropæiske lande og de baltiske lande, der selv ønsker – så hurtigt som muligt og så tæt som muligt – at få et samarbejde med Den Europæiske Union og med de europæiske forsvarsorganisationer.

Det er det billede, som er det reelle, og det ville hr. Keld Albrechtsen meget hurtigt få visshed for, hvis han interesserede sig virkelig for, hvad der foregik i Østeuropa i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil opfordre udenrigsministeren til, hvis vi fremover skal have en nogenlunde saglig debat om disse spørgsmål, ikke at forsøge at pådutte mig standpunkter, som jeg ikke på noget tidspunkt har haft vedrørende de regeringsformer,